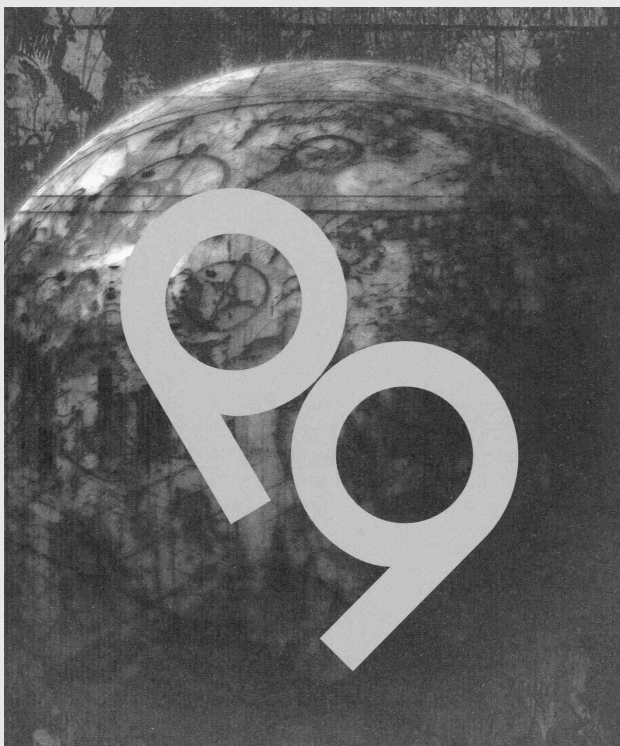

PQ 1999

99

Pražské quadriennale '99

Počátkem nové divadelní sezóny ředitelka DÚ Helena Albertová, která již v průběhu roku 95 upozorňovala, že nehodlá nadále ve své funkci setrvávat a chce koncem roku pověřit ředitelování na hřebík, přece jen z pocitu odpovědnosti a pozitivního vztahu k celé akci připravila se svými spolupracovníky a s Výborem PQ 95 rozbor a hodnocení uplynulého PQ. Závěrečná část tohoto hodnocení obsahovala rovněž doporučení a návrh na uspořádání dalšího ročníku této akce. Tento materiál odeslala na MK ČR v prosinci 95.

Skončil rok 1995 a s ním složila Helena Albertová svou ředitelskou funkci. Z výběrového řízení na MK ČR vyšel vítězně dr. Ondřej Černý, který se od 1. ledna 1996 stal novým ředitelem Divadelního ústavu - i když vleklejší onemocnění mu dovolilo nastoupit svou funkci až v únoru 96.

K PQ zpočátku žádnou zvláštní náklonnost nechoval, jeho vztah k této mezinárodní akci byl dosti vlažný, téměř indiferentní a PQ mezi jeho priority rozhodně nepatřilo. Když kolektiv pracovníků DÚ poukazoval na mezinárodní prestiž této výstavy, na její význam pro české i světové divadlo, začal postupně nazírat na účelnost a smysluplnost PQ pozitivněji. Začal se touto výstavou více zabývat a cítil zároveň potřebu tuto akci reformovat, pozměnit její obsah, strukturu i organizaci.

Příprava PQ 99

Poněvadž čas pokročil a stále nebylo o PQ jasno, šlo se k neoficiální, spíše konzultativní poradě o dalším osudu PQ dne 25. dubna 96 několik pracovníků a spolupracovníků DÚ k prodiskutování a sepsání zásadních důležitých organizačních úkonů, aby časový plán příprav nebyl příliš zpožděn a narušen. Schůzky se tehdy zúčastnili Adamczyk, Albertová, Gabrielová, Kulhánková, Potůčková, Ptáčeková; Bílková se omluvila. Přítomní vycházeli při formulování svých námětů z jednoznačného stanoviska, že se PQ 99 konat má, protože jde o jedinečnou přehlídku svého druhu. Proto pracovní skupina v závěru svého zápisu doporučila řediteli DÚ, aby se prvních přípravných kroků ujal zatím opět Divadelní ústav, než se vyjasní postavení PQ ve vztahu k DÚ. Tato skupina by pracovala zatím pod vedením ředitele DÚ a v krátké době by připravila seznam některých nezbytně nutných opatření, jako stanovení data a místa konání PQ 99, formulaci základního informačního materiálu pro MK ČR a Magistrát s přibližným vyčíslením

nákladů a s požadavkem, aby tato akce byla zařazena do programu i finančního plánu obou institucí na rok 1999. Dále by navrhla složení Výboru a připravila návrhy na generálního komisaře PQ a vedoucího produkce PQ. Zahájila by rovněž práce na podkladech a předběžné formulaci koncepce devátého ročníku, včetně obsahu tematické sekce, připravila by seznam možných sponzorů a jejich oslovení, navrhla záštitu aj.

Ředitel Černý sice tuto iniciativu rovnou nezemítl, nicméně soudil, že PQ musí projít novým uspořádáním obsahovým i organizačním, musí být nahlédnuto novou optikou a v podstatě by mělo být od vlastní činnosti DÚ odděleno. Uznal však nezbytnost a naléhavost některých požadavků, které bylo třeba řešit neprodleně. Souhlasil tedy alespoň s předběžnou rezervací Průmyslového paláce na termín od 24. 5. - 2. 7. 1999, což se také stalo a ředitel Výstaviště rezervaci termínu i místa potvrdil.

Brainstorming

Ve snaze hledat novou koncepci, nový smysl, nový obraz PQ sáhl ředitel Černý po u nás dosud málo používané metodě brainstormingu a svolal na 11. června 96 do DÚ shromáždění scénografů, divadelních historiků a kritiků, zástupců divadelních institucí, režisérů aj. Přítomni byli (v abecedním pořadí): H. Albertová, V. Beránek, M. Bílková, O. Černý, J. Dušek, J. Gabrielová, O. Hrab, A. Chocholínová, J. Malina, M. Melena, J. Patočková, P. Pečínková, M. Potůčková, V. Ptáček, E. Šormová, N. Zichová. Významné divadelní a kulturní osobnosti se bohužel omluvily: P. Lébl, J. Kačer, M. Knížák, B. Nkolný, J. Ornest, P. Oslzlý.

Úvodem ředitel Černý podal krátce dosavadní charakteristiku PQ a vysvětlil svůj záměr pokusit se vytvořit nový model quadriennale, které by bylo ustaveno jako samostatný subjekt, fungující sice v rámci DÚ a napojený na něj, ale se samostatnou koncepcí, obsahem i samostatným rozpočtem. Vyzval přítomné, aby se každý pokusil podívat na akci PQ ze svého pohledu, navrhnout své představy o jeho obsahu, smyslu, poslání, prezentovat své sebezvěštěnější nápady; pokusit se představit si, že jde o první začínající ročník a zapomenout na jeho velkou, bohatou a významnou tradici. Třebaže diskuse, výměny názorů a debaty byly velmi živé, kritické i pochvalné a trvaly velmi dlouho, výrazný úspěch nepřinesly. Alespoň však vyjasnily a vyčistily některé omyly vycházející z neznalosti celé kauzy. Z přepisu diskusí zachycených na magnetofonovém záznamu se měly zrodit zajímavé inovace této velké mezinárodní akce. Nedokonale nahrávací technika však způsobila, že se přepsaný text podobal spíše osmisměrkám nebo rébusu a vytáhnout z něj zajímavé myšlenky, vydedukovat záměry a z toho všeho formulovat závěry bylo skutečně velmi obtížné. Pokus o tuto novou formu diskuse byl sice velmi zajímavý, ale zkušenosti se zpracováním materiálu z těchto podkladů do písemné podoby byly tehdy ještě mizivé. V 15ti stránkovém přepisu magnetofonového záznamu totiž dominovala nad vlastním souvislým textem četná interpunkční znaménka. A tu zajímavou tvůrčí a dělnou atmosféru plnou vzrušených hlasů, vyřikujících své náměty, skákajících si do řeči, prosazujících své nápady, přesvědčujících o správném zaměření akce, stejně nebylo možno zachytit. Vyslovené nápady zachycené zkratkovitou formou na papírky a lepené na okna sice opticky ozvláštnily zasedací místnost, ale nakonec skončily bez viditelné použitelnosti v ředitelském koši.

V zásadě se však přítomní odborníci shodli v konstatování, že se v akci „PQ“ jako výstavy scénografie a divadelní architektury má pokračovat, že se má zachovat národní a konfrontační charakter jednotlivých sekcí a že je třeba sestavit koncepční skupinu, která bude pracovat na obsahu výstavy ve shodě s manažerským týmem. Dlouhou diskutovanou otázka kurátorského výběru účastníků – tedy použití osobnostního principu v koncepci výstavy – se ukázala být v dané chvíli příliš komplikovaná a tudíž nereálná.

Přípravné práce

I když brainstorming přinesl některé nové myšlenky a náměty týkající se obsahu i struktury PQ, k zásadní inovaci akce nestačily. Ředitel svolal přípravný tým PQ 99 na první poprázdňinovou schůzku dne 11. 9. 96 ve složení Černý, Albertová, Gabrielová, Malina, Potůčková, Ptáčková. Seznámil přítomné s výsledky výše zmíněného brainstormingu, se změnami, které na základě některých diskusních příspěvků hodlá při přípravě PQ uplatnit. Sdílel, že quadriennale bude sice patřit do sféry působnosti DÚ, ale nebude koncipováno dosavadním způsobem, tj. kolektivem z Divadelního ústavu, ale otevře se novým nápadům, myšlenkám, názorům a konceptům, které do něj vnesou skupiny odborníků zvenčí prostřednictvím samostatných ateliérů, agentur, unií i jednotlivců. K tomu formou interní soutěže vyhlásí DÚ výběrové řízení na koncepci a organizační zajištění i propagaci PQ 99. Do konce září připravil tým PQ podklady a požadavky spojené s tímto úkolem a dopisem z 1. 10. oslovil tyto osoby či týmy: Ateliér Belfast (arch. M. David), Mozart Open (arch. D. Dvořák + dr. Jan Dvořák), arch. M. Melena, arch. Š. Caban. Termín k odevzdání návrhu projektu na uspořádání PQ 99 byl 15. prosinec 96.

Zaslané projekty měly obsahovat koncepci PQ 99, jeho organizační a produkční model včetně finančního zajištění, případně návrh doprovodných akcí a způsoby i formy účelné a účinné propagace. Projekty posuzovala výběrová komise, složená ze zástupců DÚ, MK ČR, Magistrátu, předsedy českého střediska OISTAT a tří nezávislých odborníků – divadelníků a historiků umění.

Další novinkou byl námět ředitele založit obecně prospěšnou společnost, případně jiný právní subjekt, který by byl mezistupněm mezi DÚ a vybraným realizačním subjektem. Tento záměr však nebyl členy přípravného týmu kladně přijat. Jeho členové naopak doporučovali, aby si DÚ a jeho ředitel ponechali řídící postavení a zůstali hlavním gestorem celé akce.

Vzhledem k časové naléhavosti bylo dohodnuto informovat do konce roku 96 zahraniční partnery alespoň o tom, že se připravuje na červen 1999 devátý ročník PQ - bez uvedení dalších podrobností.

Z interní soutěže vzešly tři různé projekty a náměty, Daniel a Jan Dvořákovi ze soutěže odstoupili. Projekty sice obsahovaly řadu zajímavých nových, někdy i kontroverzních myšlenek a nápadů, ale jejich přijetí by znamenalo uzavřít dosavadní strukturu soutěžní přehlídky určené pro co největší počet zemí s různou úrovní divadelní kultury a předložit světové divadelní veřejnosti zcela jiný druh přehlídky či výstavy. Proto bylo rozhodnuto rozšířit komisi posuzující interní soutěž na PQ 99 o předsedu OISTAT Helmuta Grossera a generálního tajemníka této organizace Chrise Lievaarta. Její členové se sešli v Praze 10. února 1997 ve složení Helena Albertová, Jan Borna, Alexandra Brabcová, Ondřej Černý, Vladimír Drábek, Helmut Grosser, Chris Lievaart, Jaroslav Malina, Mirka Potůčková, Věra Ptáčková, Eva Sedláková. Tlumočení pro zahraniční účastníky bylo zajištěno.

Ondřej Černý ve vstupním projevu vysvětlil svůj záměr otevřít PQ širšímu publiku, rozšířit jeho záběr a využít lépe jeho potenciál. Pro existující zažitá stereotypy není DÚ údajně schopen sám novou podobu PQ najít. Při diskusi k jednotlivým projektům se ukázalo, že jim sice nechybí ambice, ale postrádají pragmatický přístup a praktické zkušenosti, neboť ani jeden z nich neznal dostatečně jasný produkční model, většinou chyběl i model finančního zajištění. Nejlépe uloženému zadání odpovídal projekt Ateliéru Belfast, i když ani on jednoznačnou podporu nezískal.

Po vyčerpávající diskusi nastolili někteří domácí i zahraniční účastníci otázku, proč vlastně DÚ neuspořádá PQ sám a na konkrétní úkoly nenajme spolupracovníky. Ředitel Černý ale na spolupředatelství trval s odůvodněním, že budoucí příprava PQ by paralyzovala vlastní činnost DÚ. Navíc překvapil plénem dalším úmyslem přesunout PQ do roku 2000, kdy Praha bude Evropským kulturním městem. Tento nápad se však nesetkal s kladným přijetím. Porušení čtyř-

letého cyklu by pro zahraniční účastníky znamenalo velké komplikace, v Praze zahlcené v té době řadou jiných kulturních akcí by se PQ výstava mohla zcela ztratit a ze zdánlivě většního rozpočtového balíku peněz by nakonec pro výstavu zbylo málo.

Po přesvědčivých argumentech byl závěr tohoto zasedání nakonec jednoznačně vyjádřen požadavkem nepřenechávat odpovědnost za PQ žádnému z uvedených ateliérů či firem. Hlavní gesce i odpovědnost si ponechá DÚ a dílčími úkoly pověří vybrané partnery či agentury. Zástupci OISTATu požádali, aby jim byl poskytnut prostor pro laureáty soutěže divadelní architektury, aby kromě bezplatného prostoru pro vystavující školy byl rezervován i prostor k přednáškám významných osobností, o jejichž výběru se dohodnou s Radou PQ a jejichž pobyt a vystoupení v rámci sekce škol uhradí. V následné – již krátké diskusi – se většina přítomných k možnosti svěřit sekci škol a odborný program studentů do rukou OISTATu přiklonila. O PQ výstavě a závazcích OISTAT s ní spojených byl pak informován světový kongres OISTAT v Pittsburgu, pořádaný ve dnech 16. - 19. 3. 97.

Účastníci porady ještě doporučili, aby mezinárodní nevládní divadelní organizace, mající svá národní střediska v České republice, intervenovaly ve prospěch pořádání PQ 99 v Praze přímo u generálního sekretariátu UNESCO s odůvodněním, že jde o jedinečnou, mimořádně významnou kulturní akci mezinárodního charakteru, která si zaslouhuje plnou podporu UNESCO.

Oslovené mezinárodní divadelní organizace tak skutečně během prosince 1997 učinily. Mimořádného ocenění se PQ dostalo v dopisech od generálního tajemníka ITI André- Louis Perinettiho, od Michaela Fitzgeralda, prezidenta ASSITEJ, Dicka Dursta, prezidenta OISTAT a Georges Banu, prezidenta AICT. Tyto intervenční dopisy podpořily už i tak vysokou prestiž PQ – horizont spolupráce PQ s UNECO se tentokrát rozšířil od deklarativních prohlášení a poskytování záštít i grantů k přímé, aktivní účasti na PQ 99.

Čas však pokročil a bylo třeba urychleně zajistit řadu organizačních opatření – i bez dosud nezkorigované, definitivně formulované koncepce a struktury výstavy.

Především musel sekretariát PQ účastníkům konkurzu na inovaci PQ 99 sdělit, že výběrová komise nevybrala žádný z předložených projektů a DÚ bude tedy jediným pořadatelem a organizátorem akce. Ateliér Belfast byl však ředitelem DÚ vyzván, aby se podílel na přípravách alespoň jako konzultant pro posouzení koncepce této velké mezinárodní scénografické výstavy a pro navržení architektonického řešení výstavního prostoru. Ateliér Belfast tento úkol přijal a architekt Milan David připravil první návrhy prostorového řešení jednotlivých výstavních sekcí. Během doby však došlo v Ateliéru k zásadnějším personálním změnám vedoucím nakonec po oboustranné dohodě k ukončení spolupráce.

Řada nových idejí i konkrétních úkolů, předpokládajících kromě jiného například pružnou komunikaci mezi jednotlivými subjekty zúčastněnými na výstavě, vyžadovala schopného produkčního, který by ve spolehlivé spolupráci přípravu výstavy zajišťoval. Byla to agentura PP Production, která v osobě Petra Oukropce poskytla agilního a spolehlivého produkčního i manažera. Jmenovaný se v agendě rychle zorientoval a stal se záhy platným členem přípravného týmu.

Nová koncepce PQ

Při její přípravě vycházel pracovní tým PQ ve složení Albertová, Bílková, Brabcová, Černý, Gabrielová, Malina, Matásek, Oukropec, Potůčková, Ptáčková z myšlenky, že PQ by nemělo pokračovat ve výstavních praktikách předchozích ročníků a prezentovat muzeálním způsobem jednotlivé exponáty a artefakty, ale mělo by se stát živou přehlídkou, živoucím organismem, v němž se klasickými instalacemi prolínají a probíhají různé tvůrčí dílny, workshopy, setkání, tematické semináře. Jinými slovy – cituji: „ *inovace musí při respektování kontinuity vést k tomu, aby ak-*

216_Pražské quadriennale '99

ce získala novou dynamiku, novou organizačně obsahovou tvář a stala se velkolepou mezioborovou akcí. “

Při úvahách o výstavních sekcích se pracovní tým shodl na ponechání struktury předchozích ročníků PQ. A tak PQ 99 vyhlášovalo opět čtyři výstavní sekce:

Sekce scénografie a divadelního kostýmu s tématem *Náš společný svět (svět, národy, jednotlivci)* byla určena národní prezentaci nejlepších a nejzajímavějších inscenací realizovaných v uplynulých pěti letech. Tato kolekce měla být výpovědí o úrovni divadla příslušné země a zvýraznit tak onen nezaměnitelný a nezpochybnitelný přínos jednotlivých národů do kultury i vývoje světového divadla.

Tematická sekce byla nazvaná *Pocta scénografii*. V ní měly jednotlivé země představit nejvýraznější osobnosti oboru, jejichž přínos k vývoji jevištního a kostýmního výtvarnictví je nepopiratelný, v mnoha případech nadčasový.

Sekce divadelní architektury měla dovětek *pro třetí tisíciletí*. Byla určena pro prezentaci jak realizovaných projektů nových divadelních budov včetně adaptací míst, sálů, prostranství a budov vhodných pro vytvoření divadelního prostoru, tak i ideální projekty a vize, dosud nerealizované.

Sekce scénografických škol byla formulována jako centrum pro prezentaci a konfrontaci výsledků pedagogické činnosti a výukových metod jednotlivých scénografických škol dokumentovaných vystavenými pracemi studentů. Mladá generace scénografů měla právě tady možnost představit své názory, ideje, záměry a zveřejnit své představy o budoucí podobě divadla.

Z podnětu fotografa Jaroslava Krejčího se uvažovalo ještě o nové sekci, věnované divadelní fotografii, ale konkrétního zpracování jejího obsahu, stanovení kritérií účasti i hodnocení vystavených prací se nakonec nikdo neujal. Kromě toho se ukázalo, že by realizace této sekce byla organizačně i personálně velmi náročná a také by částečně narušovala nebo i suplovala již zavedenou soutěžní přehlídku Triennale divadelní fotografie pořádanou festivalem Sterijino pozorje v Novém Sadu (Jugoslávie).

Do koncepce PQ byly vkomponovány jako její nedílná součást četné doprovodné akce jako projekt světelné laboratoře *Lightlab*, další divadelní výstavy, především však živá představení pěti skupin pod názvem *Le Campement*. Novátorská a opodstatněná myšlenka ředitele Černého oživit výstavu divadelními představeními, našla v hostování právě tohoto divadelního seskupení svou reálnou podobu. *Le Campement* - v doslovném překladu „Ležení“ - nebylo totiž divadlem v obvyklém slova smyslu, ale bylo místem setkávání, kde divadlo, cirkus, kavárna, hospoda a kabaret vytvářely vzájemným prolínáním neopakovatelnou atmosféru. Tvořilo je pět skupin, čtyři francouzské a český soubor Divadlo bratří Formanů. Představení nebo vystoupení jednotlivých skupin byla postavena na touze hledat společný prostor, který sdíleli diváci i účinkující. Organizaci a produkci tohoto divadelního seskupení svěřil ředitel Černý občanskému sdružení „4 dny“, jehož členové pod vedením Pavla Štorka a Denisy Václavové po celou dobu trvání PQ úspěšně zajišťovali dramaturgicky i organizačně celý cyklus vystoupení všech pěti formací i dalších hostujících skupin včetně celodenního fungování a provozu kantýny.

Ještě jeden projekt, který se výrazně podílel na obsahové inovaci PQ 99, je třeba v této souvislosti zmínit. Dr. Alexandra Brabcová, členka přípravného týmu PQ 99, informovala o zajímavé práci manželů Svobodových s dětmi a mládeží, která by se mohla uplatnit v rámci PQ programu. Divadelní kostým, návrh scény vyvolávají vždy otázky a zvědavost zejména u dětí a jsou zdrojem dětské výtvarné a dramatické představivosti. Z této zkušenosti se zrodil zajímavý a úspěšný projekt „*PQ dětem*“, jehož koordinátory byli vedle autorů také A. Brabcová a ředitel DÚ O. Černý.

Než dostala svou definitivní podobu, procházela tato koncepce řadou diskusí na různých fórech divadelníků. Na její konečné podobě se významně podílela A. Brabcová, která jí dala pře-

hledné obsahové členění, srozumitelnost a svižné formulace.

V úhledné vizuální úpravě byl takto zpracovaný materiál konečně předložen kolegiální poradě ministerstva kultury ke schválení spolu s návrhy na složení Rady PQ, na jmenování generálního komisaře PQ, na finanční zajištění a na pověření DÚ realizací PQ 99. Divadelní ústav totiž dosud toto pověření oficiálně neobdržel, ačkoliv již dávno zahájil všechny potřebné přípravné kroky a opatření.

Porada vedení ministra kultury pořádání PQ bez zásadních připomínek dne 29. září 1997 schválila s výhradou k plánovanému rozpočtu ve výši cca 25 milionů. Jednotlivé položky měly být ještě přezkoumány a rozpočet pokud možno snížen.

Oficiální pověření ministra kultury ČR ing. Jaromíra Talíře k realizaci devátého ročníku PQ došlo řediteli Divadelního ústavu dne 30. 10. 97.

Konečně bylo možno rozběhnout přípravu v plném rozsahu a rozeslat oficiální pozvání k účasti do zahraničí.

První informační leták o PQ 99

Rada PQ 99

Podle Statutu PQ 99 vrcholným orgánem řídícím přípravu už nebyl Výbor, ale Rada PQ. Byla složena ze zástupců MK ČSR, MZV ČR, Magistrátu hl. m. Prahy, Kanceláře prezidenta republiky, Výstaviště, Divadelního ústavu. Poprvé byli jejími členy rovněž zástupci Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a Senátu ČR. Radě předsedal náměstek ministra kultury Mgr. Ilja Racek. Jejími členy byli (v abecedním pořadí) Ondřej Černý (ředitel DÚ), Vladimír Drábek (Magistrát), Anna Freimanová (KPR), Karel Klíma (ředitel Výstaviště), Miloslav Kučera (Poslanecká sněmovna), Jana Kučerová (MK ČR), Karel Kvítek (MZV ČR), Igor Němec (Magistrát), Irena Ondrová (Senát), Pavla Petrová (MK ČR).

Na návrh Rady jmenoval ministr kultury Jaroslava Malinu generálním komisařem PQ 99.

Během svého funkčního období se Rada sešla na šesti schůzkách. Vzhledem k tomu, že se tento orgán v uvedeném složení osvědčil a značnou měrou přispěl k úspěchu PQ 99, ředitel Černý navrhl, aby se Rada transformovala ve stálý útvar, který by kontinuálně zaručoval zdárnou přípravu i realizaci dalších nadcházejících ročníků. I když členové Rady v principu s tímto návrhem souhlasili, upozorňovali, že čtyřletý cyklus akce PQ je dlouhý a personální zastoupení jednotlivých institucí se bude pravděpodobně měnit. Bylo rozhodnuto respektovat dosavadní principy složení Rady ze zástupců státních a společenských institucí, divadelních organizací a škol, případně dalších útvarů. Tyto pak budou na požádání jmenovat do Rady své zástupce.

Datum a místo konání

Dějištěm PQ 99 byl opět Průmyslový palác včetně přilehlé venkovní části na Výstavišti Praha, v době od 7. – 27. června 1999, tedy v termínu pro tuto akci optimálním. PQ mohlo dis-

218_Pražské quadriennale '99

ponovat všemi třemi výstavními prostory Průmyslového paláce, a bylo proto možno mít všechny výstavní sekce, tematické semináře, workshopy a odborná setkání pod jednou střechou. Kromě toho dalo Výstaviště k dispozici PQ přilehlé venkovní prostory na realizaci projektu Le Campement, tedy na umístění a provoz všech jeho scén včetně kantýny, která zároveň během dne sloužila ke stravování instalátorů, návštěvníků i technického personálu.

Průmyslový palác s logem PQ 99 – pohled od vstupní brány

Pozvání k účasti a finanční participace účastníků

Vzhledem k poněkud opožděnému schválení pořádání PQ 99, bylo třeba urychleně rozeslat oficiální pozvání k účasti. Stalo se tak 25. listopadu 97 ve spolupráci s MZV oficiální cestou prostřednictvím českých zastupitelských úřadů v zahraničí. Zahraniční zájemci a partneři z předchozích ročníků PQ, generální sekretariáty mezinárodních nevládních divadelních organizací, zahraniční divadelní instituce a asociace – ti všichni měli ovšem již v rukou alespoň předběžné informace o obsahu, termínu a místě konání PQ, rozesílané v dubnu 1997.

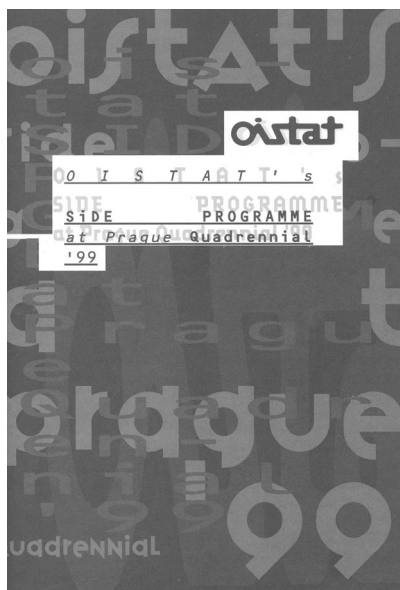
Z osmdesáti pozvaných zemí se přihlásilo k účasti 50 zemí, nakonec se jich však zúčastnilo 44. Finanční náročnost účasti totiž některé pozvané země nepřekonal, nezáskaly doma potřebné prostředky, takže musely svou účast odvolat – i když o ni měly eminentní zájem. Byla to Itálie, Kuba, Peru, Řecko, Turecko, Venezuela. Již podruhé si totiž museli zahraniční účastníci hradit poplatek za výstavní plochu přesahující 20 m² poskytovaných zdarma. Poplatek činil tentokrát 6 DEM za 1 m²/den na celkovou dobu 25ti dnů, a to v sekcích národní a tematické. Pro zajímavost uvádíme, že 23 zemí požadovalo větší plochu než 20 m² a za tyto metry navíc uhradilo 143.550 DEM.

Také všechny nadstandardní instalace a speciální požadavky si hradili účastníci sami. Sekce scénografických škol dostala výstavní plochu zdarma.

Spolupráce s OISTAT

Byla tentokrát zpočátku poznamenána určitým nedorozuměním. Po únorové pražské schůzce (1997) odjížděli oba reprezentanti OISTAT – H. Grosser a Ch. Lievaart s dohodou, že odborný program pro studenty, účastníky devátého ročníku PQ připraví edukační sekce OISTAT, aby se tak ulehčilo organizátorům a aby se nemohla opakovat nepříjemná zkušenost s nerealizovaným studentským programem z roku 95. Generální sekretář této organizace spolu s předsedou edukační komise OISTAT Michaelem Ramsaurem nabídli spolupráci při organizování programu všech přihlášených škol, pedagogů a studentů, a vypracovali schéma odborného programu plánovaného hned na první týden PQ, včetně finančních nákladů, které se zavázala uhradit přímo sama OISTAT. Požadovali přitom však, aby sekretariát PQ zajistil v Praze kontaktní osobu, spojku mezi nimi a sekretariátem PQ, jednu samostatnou místnost včetně telefonu a faxu, vše na náklady OISTAT. Tato fakta byla obsahem dohody uzavřené písemně mezi DÚ- PQ a OISTAT.

V průběhu doby ovšem ani česká strana nelenila. Po debaklu studentského programu na PQ 95 připravila DAMU svůj projekt aktivní účasti domácích i zahraničních studentů, takže nakonec tu byly pro studenty programy dva. Aby je bylo možno rozumně a účelně propojit, pověřilo české středisko OISTAT a Rada PQ koordinací obou návrhů Báru Tůmovou, vedoucí katedry produkce na DAMU, odborně i jazykově skvěle vybavenou, která však zároveň měla být onou kontaktní osobou požadovanou OISTATEm. Bombardovaná různými požadavky ze strany OISTAT, které s funkcí koordinátorky studentského programu vůbec nesouvisely, žádala B. Tůmová vyjasnění své pozice. Práci sekretářky OISTAT pochopitelně odmítla. Na to reagoval podrážděným dopisem ze dne 20. dubna 98 Ch. Lievaart s výtkou, že DÚ neplní své závazky, dokonce to označil za jakýsi bojkot iniciativy OISTAT a naznačil, že by to mohlo být důvodem k odstoupení od navržené spolupráce. Tuto nepříjemnou motanici, vzniklou nejasnou interpretací požadovaných

Programová brožura OISTAT

Průkazka pro účastníky programu

220_Pražské quadriennale '99

funkcí, pomícháním různých telefonických vzkazů, e- mailů, a faxů, nakonec vyřešil O. Černý dopisem z 22. dubna 98, vysvětlujícím funkci B. Tůmové v rámci PQ 99 a její odpovědnost za realizaci jejího pedagogického projektu. Rozbouřená hladina emocí se po tomto vysvětlení uklidnila, Lievaart si sám našel v Praze sekretářku, kterou představil organizačnímu týmu PQ jako svého zástupce (a pochopitelně ji i platil) a s její pomocí se podařilo dotáhnout záměr OISTAT ke zdárnému konci.

Ve vstupní hale Průmyslového paláce měl OISTAT svůj vlastní sekretariát, v němž se registrovali všichni pedagogové a studenti, zájemající se o odborný program, který OISTAT nabízel, tj. o odborné přednášky významných scénografických osobností, o jejich tvůrčí dílny, o odborné diskuse k jednotlivým výukovým programům vystavujících škol, prohlídky dílen a technického vybavení některých pražských divadel. Všechny tyto nabídky byly obsahem brožury, kterou k této příležitosti OISTAT vydal v anglické verzi.

OISTAT na PQ 99

Vedle odborného programu připravil generální sekretariát OISTAT i velkorysý společenský program na parníku Pražské paroplavební společnosti. Tento výlet po Vltavě, spojený s vyhlášením vítězů soutěže divadelní architektury OISTAT, s následným pohoštěním, tancem a zábavou byl samozřejmě úspěšným vrcholem všech předchozích studentských aktivit a byl efektním zakončením studentského programu.

Intenzivní spolupráci OISTAT s PQ v sekci scénografických škol a odborného programu pro studenty a pedagogy lze tedy charakterizovat čtyřmi oblastmi aktivit:

Program studijní – určený pro studenty, pedagogy a profesionály, obsahující pět odborných přednášek a workshopů, vedených významnými domácími i zahraničními odborníky;

Program odborný – nazvaný „Fórum scénografů“ a určený pro scénografy s tématem „Spolupráce jevištních a kostýmních výtvarníků v 21. století“;

Program tematický - určený pro divadelní architektky a posluchače fakult architektury k úvahám o tématu, obsahu i organizaci 6. mezinárodní OISTAT soutěže divadelní architektury;

Program organizačně- administrativní – týkající se zasedání exekutivního výboru a „malého“ kongresu OISTAT.

KATEDRA SCÉNOGRAFIE DAMU Praha 1, Karlova 26

Program scénografie přes zdánlivou podobnost není výtvarným dílem ani aplikací architektury, proto byla katedra scénografie založena prof. F.Trósterem jako součást studia divadla.

Předmětem studia jsou dramatické vlastnosti prostoru a tvarování dramatické postavy. Scénografie autorsky participuje na vzniku uměleckého díla divadelní inscenace. Koncepce výuky respektuje dramatická východiska scénografické tvorby, její týmový charakter prakticky realizuje formy i metodu společného studia scénografů, režisérů, dramaturgů a herců, akceptuje i současně přesahující tendence oboru.

Výuka probíhá v těchto ateliérech:

ATELIÉR SCÉNOGRAFIE se zabývá tvarováním dramatického prostoru pro činoherní divadlo, operu, balet a nedivadelní prostory.

ATELIÉR KOSTÝMŮ A MASKY se zabývá tvarováním dramatické postavy pro činoherní divadlo, operu, balet, film a televizi.

ATELIÉR FILMOVÉ A TELEVIZNÍ SCÉNOGRAFIE se zabývá tvarováním prostoru pro potřeby filmu a elektronických médií.

ATELIÉR MULTIMEDIÁLNÍ TVORBY se zabývá scénografií aplikovanou v mimodivadelní oblasti /výstavnictví, instalace, reklama a architektura/.

V rámci PQ 99 připravila katedra scénografie **VÝSTAVU PRACÍ STUDENTŮ**

V prostoru Divadelního Studia DISK

Výstava bude otevřena od 7. června 1999 od 14⁰⁰ hodin do 12. června 1999

denně od 10⁰⁰ do 17⁰⁰ hodin /9. června a 11. června pouze do 16⁰⁰ hodin/

Součástí výstavy bude prezentace projektu "ČERNÁ A BÍLÁ"

Pozvánka na program DAMU

Všechna tato odborná setkání a aktivity byly hrazeny generálním sekretariátem OISTAT a koordinovány se sekretariátem PQ. Staly se významným i vítaným obohacením PQ, rozšířily okruh návštěvníků i spektrum témat a odborné problematiky.

Účast českých škol na PQ 99, tj. kateder scénografie JAMU, DAMU a katedry alternativního divadla, zajišťovali doc. Petr Matásek a odborný asistent Tomáš Žižka. Kromě účasti na výstavě v sekci scénografických škol připravili v rámci doprovodných akcí zajímavou prezentaci profilu školy a její výukové filosofie i pedagogických postupů, a to v prostorách DAMU - viz kapitola Doprovodných programů.

Setkání se členy diplomatického sboru

Prátelské setkání se členy diplomatického sboru se tentokrát na doporučení Jaroslava Maliny, tehdy rektora AMU, odehrálo v Lichtenštejnském paláci, v sále Bohuslava Martinů na hudební fakultě AMU. Většina diplomatů prostory Lichtenštejnského paláce neznala a uvítala proto možnost vyslechnout nejen informace o přípravách PQ 99 a shlédnout videozáznam z PQ 95, ale navštívit a prohlédnout si s odborným doprovodem celý areál paláce. Prátelská beseda se konala ve středu dne 18. 11. 98 v 11 hod. Hosty přivítal Jaroslav Malina, pak následoval krátký úvod I. Racka, předsedy Rady PQ. Obsáhlejší informaci o přípravách výstavy a doprovodných akcích podal O. Černý. Projevy a informace o PQ byly simultánně tlumočené do angličtiny, což většina diplomatů velmi uvítala. Informační materiály byly tentokrát velmi dobře připravené, obsahově bohaté a doplněné kazetou s videozáznamem PQ 95. V předsáli běžel tento videozáznam na několika obrazovkách non stop během celého trvání besedy. Zástupců tisku a odborných institucí přišel velký počet, jen účast diplomatů byla ve srovnání s předchozími ročníky slabší. Na závěr besedy pozval rektor AMU Jaroslav Malina přítomné hosty k prohlídce Lichtenštejnského paláce.

Malou účast členů diplomatického sboru způsobila pravděpodobně řada jiných důležitých kulturních akcí termínově kolidujících s besedou PQ. Osobní neúčast kulturních atašé nahradily četné následně osobní i telefonické dotazy, často dosti kuriózní, co všechno se pod pojmem scénografie vlastně skrývá, o jaký typ výstavy jde a co se při její přípravě a realizaci od zástupců ambasad očekává. Při této příležitosti je potřeba zmínit účinnou pomoc, kterou při objasňování akce „PQ“ poskytovaly svým zaměstnavatelům sekretárky zahraničních zastupitelských úřadů. Vzhledem k většinou dlouhodobému setrvávání ve svých funkcích byly již s akcí PQ dobře obeznámeny a vydatně pomáhaly sekretariátu PQ radou i pomocí v komunikaci s kulturními pracovníky ambasad.

Tiskové konference

Hned úvodem je třeba konstatovat, že spolupráce s médii tentokrát dostala podstatně jinou dimenzi než v předchozích PQ ročnících a znamenala pro propagaci PQ velkou pomoc a podporu. Zasloužil se o to především O. Černý, který trval na vytvoření funkce tiskového tajemníka PQ. Ukázalo se, že vytvoření této dosud neexistující funkce nebylo žádným přepychem, naopak - pro informování veřejnosti o výstavě i všech dalších aktivitách a doprovodných programech byla účelná, užitečná a zcela nezbytná. Díky intenzivní informační kampani poskytli tentokrát zástupci tisku a médií Pražskému quadriennale větší a zasvěcenější publicitu, než tomu bylo v předchozích ročnících.

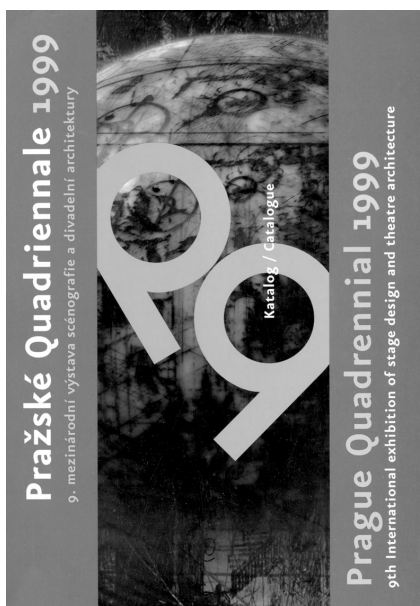
222_Pražské quadriennale '99

Plakát PQ 99 – autor Aleš Najbort

Leták s programem PQ 99

Katalog PQ 99

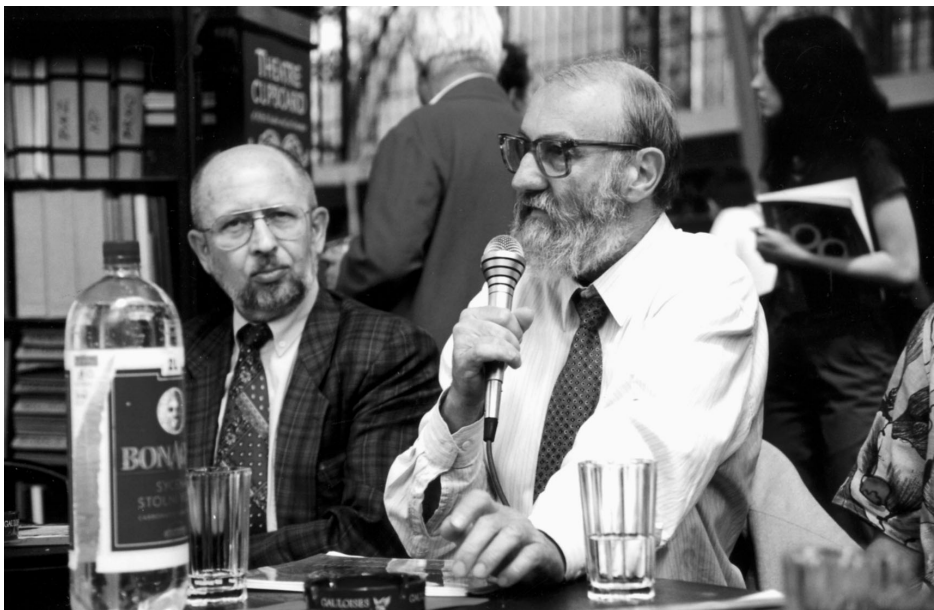
Prvních informací o přípravě PQ 99 se novinářům dostalo na tiskové besedě v úterý 11. listopadu 97, která se konala v zasedací síni rektorátu AMU. Schůzka navazovala bezprostředně na první schůzi Rady PQ, všechny informace tedy byly zcela aktuální – i když v této chvíli ještě nepříliš konkrétní. Novináři byli především informováni o obsahu, struktuře a koncepci 9. ročníku PQ, o předběžném datu a místě konání. Pozvání byla jmenovitá pro vedoucí kulturních rubrik hlavních novin, ČTK, ČT a rozhlasu – celkem 12 osob. Všichni pozvaní se tiskové besedy zúčastnili.

Další – tentokrát již zcela konkrétní údaje a informace dostali zástupci tisku a médií na tiskové konferenci, která se konala ve středu 5. května 99 v Malém sále Divadelního ústavu. O velkém zájmu svědčila účast 35 novinářů, z toho 7 zahraničních dopisovatelů.

Třetí z hlavních tiskových besed se konala před zahájením PQ v pondělí dne 7. června 99 přímo v Průmyslovém paláci Výstaviště, byla spojená s prohlídkou expozic v jednotlivých sekcích a s možností setkat se s komisaři jednotlivých národních reprezentací. Zájem o tuto konferenci byl velký a účast až nečekaně vysoká: 77 zástupců médií, z toho 14 zahraničních dopisovatelů svědčí nejen o zájmu, ale i o ocenění významu této kulturní akce.

V mezidobí jednotlivých tiskových besed dostávali novináři pravidelné informace o stavu příprav PQ, doprovodných programech a dalších zajímavostech, které přípravy provázely. O PQ a jeho aktivitách tentokrát referoval jak český, tak především zahraniční tisk v nebývalém rozsahu. Ohlasy v tisku zdokumentované jak formou výstřžků z domácího i zahraničního tisku – a to zcela jistě nejsou výstřžky všechny – tak záznamy v bibliografické databázi DÚ jsou toho dokladem.

Protože jde o materiál, který je důležitý nejen pro sekretariát a Radu PQ, ale zajímá všechny zahraniční vystavovatele, připravil sekretariát PQ 50 kompletů xeroxovaných ohlasů z tisku, které zaslal komisařům národních reprezentací. To se konec konců dělo už při několika předchozích

J. Malina zahajuje tiskovou konferenci 7. 6. 99 před zahájením PQ 99. Vlevo Petr Řehoř, Výstaviště

224_Pražské quadriennale '99

ročnících, jenže tentokrát byl svazek výstřížků mnohem objemnější a větší. Tato služba byla zahraničními partnery mimofádně oceňovaná a v děkovných dopisech často citovaná.

Kromě výše uvedených tiskových konferencí sešli se zástupci tisku na samostatné tiskové besedy o hlavní akci doprovodného programu PQ „Le Campement... Pod širým nebem“, konané téměř v předvečer oficiálního zahájení PQ dne 3. června 99 v Boudě na Výstavišti. Tento projekt vzbuzoval zvědavost a velký zájem odborníků i široké veřejnosti. Na setkání zástupců médií, kterých se sešlo přes 21 osob, bylo „Le Campement“ představeno jako naprosto ojedinělá divadelní událost, v níž nešlo o divadlo v obvyklém slova smyslu, ale o místo setkávání, v němž divadlo, cirkus, kavárna, hospoda a kabaret vytvářely vzájemným prolínáním svých performancí návštěvníkům neopakovatelnou atmosféru.

Funkci tiskového referenta nebo mluvčího vtiskl ředitel Černý novou náplň a dimenzi. Už to nebyly jen přípravy tiskových besed a informačních materiálů, ale cílevědomé a pravidelné oslovování jednotlivých redaktorů kulturních rubrik s upozorňováním na příjezdy, pobyty, besedy a setkání s významnými představiteli zahraničního divadla, na zajímavé doprovodné akce a události, v rámci PQ probíhající. Úlohu Public relations svěřil Marii Reslové, která měla pro tuto práci všechny předpoklady: odbornou úroveň, znalost divadelního prostředí a divadelních osobností. PR přineslo skutečně velkou publicitu PQ ve světě. Ke zvýšení informovanosti a propagaci DÚ přispěl velkým dílem i sám ředitel Černý, který s propagací PQ vystoupil v řadě relací Českého rozhlasu i České televize a neopomněl i při jiných akcích DÚ nadcházející PQ připomenout.

V rámci této kapitoly patří ještě připomenout, že celé výstavě a řadě jejích významných událostí včetně doprovodných akcí byl Českou televizí pořízen cca šesti hodinový videozáznam, který byl zpracován na asi 60ti minutový dokument, uvedený v ČT v cyklu „Zblízka“. Ze zbytku sestříhaného materiálu pak byl pořízen ryze dokumentární záznam o jednotlivých expozicích, doprovázený komentářem v české a anglické verzi, určený jak ke studijním, tak i propagačním a informačním účelům.

Podobně jako v předchozích ročnících byla pořízena rozsáhlá fotodokumentace ze všech expozic pro archiv scénografie v dokumentačním oddělení DÚ.

Vernisáž

Slavnostní zahájení devátého ročníku PQ se konalo v pondělí dne 7. června 1999 v 15 hodin. S ohledem na očekávaný velký počet účastníků vernisáže bylo upuštěno od původně plánovaného zahájení ve foyer Průmyslového paláce, kam by se předpokládaný počet pozvaných nevešel. Dobré počasí umožnilo uspořádat zahájení venku před vchodem do paláce. Aranžmá venkovního prostoru i uspořádání zahajovacího programu však nebylo nejzdařilejší, působilo jako nedostatečně připravené. Narychlo postavená improvizovaná nízká tribuna, nedostatečně zajištěná pořadatelská služba a nepříliš zdařilá organizace zahajovacího ceremoniálu působily poněkud chaoticky a navíc bezprostřední sousedství stanového zařízení Le Campement poněkud stíralo lesk zahajovacího ceremoniálu. Když však zazněla znělka PQ, nastoupili pozounění a zformovala se řada řečníků, dostalo zahájení teprve správný rytmus a spád. Po úvodním projevu předsedy Rady PQ I. Racka, 1. náměstka ministra kultury, se ujal slova O. Černý, ředitel DÚ a PQ, po něm pozdravil hosty jménem prezidenta V. Havla kancléř Ivo Mathé. Poté Igor Němec krátce představil repliku Divadla Globe. Ceremoniál uzavřel krátkým projevem Dick Durst, prezident OIS-TAT. Počáteční mlhavý dojem ze zahájení zcela napravila následná prohlídka expozic a setkání s představiteli národních reprezentací.

Díky porozumění ředitele Národního muzea bylo možno uspořádat po vernisáži přátelské setkání s domácími i zahraničními účastníky opět v působivých prostorách Lapidária, jak se osvědčilo již při PQ 95.

Slavnostní fanfáry při zahájení PQ 99

Zahájení PQ 99

226_Pražské quadriennale '99

Oficiální reprezentanti slavnostního zahájení PQ 99

Dick Durst, prezident OISTAT, při projevu

UNESCO

Spolupráce s UNESCO při přípravě tohoto ročníku PQ byla mimořádně úspěšná. Generální ředitelství na základě žádosti DÚ a české národní komise UNESCO poskytlo grant na podporu účasti ekonomicky slabých zemí ve výši 20. 000 USD (původní žádost byla o 10. 000 USD vyšší). Ještě významnější vyznamenání však spočívalo v tom, že UNESCO zahrnuje tuto výstavu do zvláštního světového kulturního programu s poskytnutím Ceny na podporu umění.

Cena UNESCO na podporu umění (UNESCO Prize for the Promotion of the Arts) byla založena z iniciativy významného japonského umělce Kai Higashiyama, který projednal s národní federací UNESCO v Japonsku, aby se výtěžku z prodeje jeho litografie „Cesta“ použilo jako finančního zdroje pro uvedenou Cenu. Jeho záměrem bylo podpořit mladé začínající umělce, aby prostřednictvím umění mohli sehrát významnou roli v globálním porozumění a v podpoře přátelství mezi národy.

Touto Cenou již bylo v minulosti vyznamenáno 12 umělců z oblasti výtvarného umění a šest skupin divadelních. V roce 1999 byl mezi šesti uměleckými akcemi navrhovanými na tuto Cenu také devátý ročník PQ, a to na jednom z předních míst. UNESCO vysoce oceňovalo mezinárodní význam PQ a jeho přínos pro rozvoj světové divadelní kultury a pro podporu tvůrčích pokusů a iniciativ mladých umělců v této oblasti, a poskytlo proto výstavě podporu v rámci participativního programu. Generální ředitel UNESCO – s poukazem na soutěžní charakter výstavy - navrhl využít této příležitosti a udělit cenu UNESCO na podporu umění mladým jevištním a kostýmům výtvarníkům vystavujícím na PQ. Bylo to poprvé v historii této Ceny, kdy byla věnována divadelně výtvarné disciplíně. K posouzení exponátů jmenovalo UNESCO pět mezinárodních divadelních expertů, kteří spolu se šesti porotci PQ posuzovali soutěžní expozice i jednotlivá díla.

Mezinárodní porota

Její sestavení bylo tentokrát dosti komplikované. Jelikož byl respektován návrh UNESCO na jmenování společné poroty, bylo třeba při výběru kandidátů přistoupit na některé nominace UNESCO a ve vzájemné dohodě pak sestavit širší seznam významných osobností, které bylo třeba urychleně oslovit.

Vzhledem k téměř příkladné spolupráci s ředitelkou odboru Division of Creativity, Culture Industry and Copyright Milagros del Corral a její asistentkou Terezou Wagnerovou se podařilo v poměrně krátkém čase dojít k dohodě a porotu sestavit. Je třeba připomenout, že za své delegáty refundovalo UNESCO Divadelnímu ústavu všechny cestovní i pobytové náklady.

Společná mezinárodní porota byla podle Statutu sice 11tičlenná, nakonec však pracovala jen o 10 členech, protože japonský reprezentant, nominovaný UNESCO, se nedostavil. Pracovala za

Cena UNESCO na podporu umění

Cena UNESCO na podporu umění byla založena z iniciativy předního japonského umělce Kai Higashiyama, který laskavě povolil Národnímu svazu společností UNESCO v Japonsku, aby použil výnosy z prodeje jeho litografie Cesta jako základního fondu této ceny. Cena by měla povzbudit mladé umělce, kteří by mohli sehrát klíčovou roli v rozvoji globálního porozumění mezi národy a svým uměním podporovat přátelství mezi lidmi.

Tato cena byla již udělena dvaceti umělcům v oboru výtvarných umění a šesti skupinám v oblasti divadla. Letos byla tato cena udělena nebo bude udělena během těchto kulturních událostí:

- *The African Performing Arts Market (MASA), Abidjan (Côte d'Ivoire) v únoru 1999*
- *Pražské Quadriennale (Česká republika) v červenci 1999*
- *Biennale Biennale (Itálie) v červnu 1999*
- *Festival elektronického umění, Lina (Rakousko) v listopadu 1999*
- *Festival perkusí „Povstání rytmy“, Bali (Indonésie) v prosinci 1999*

The UNESCO Prize for the Promotion of the Arts

The UNESCO Prize for the Promotion of the Arts was created in 1991 at the initiative of the eminent Japanese artist Kai Higashiyama, who has kindly permitted to the National Federation of UNESCO Associations in Japan to use the profits from sales of his lithograph Road as seed money for the Prize. His intention was to encourage young artists who may have a prominent role to play in the enhancement of global understanding among peoples and the promotion of friendship through art.

This Prize has already been awarded to 12 artists in the field of Fine Arts and to 6 companies in the field of Performing Arts. This year, the Prize has been or will be awarded during the following events:

- *The African Performing Arts Market (MASA), Abidjan (Côte d'Ivoire) in February 1999*
- *The Prague Quadriennale (Czech Republic) in June 1999*
- *The Venice Biennale (Italy) in June 1999*
- *The Arts Electronic Festival, Lina (Austria) in November 1999*
- *The "Sacred Rhythms" Percussion Festival, Bali (Indonesia) in December 1999*

Text Ceny na podporu umění, kterou UNESCO zahrnuje PQ 99 do světového kulturního programu

228_Pražské quadriennale '99

Členové mezinárodní poroty PQ 99

předsednictví Arnolda Aronsona. (Jmenný seznam členů poroty je uveden na str. 244).

Posoudit velké množství expozic i exponátů v poměrně krátkém časovém termínu, navíc s přihlédnutím ke kritériím Ceny UNESCO, vyžadovalo od všech členů plné nasazení a soustředění. Spolupráce všech členů poroty však byla výborná, atmosféra dělná, diskuse bohatá a usnesení jednomyslná. K úspěšnému zvládnutí práce poroty napomohla bezchybná práce Heleny Hantákové, organizační spojky mezi porotou a sekretariátem PQ.

Někteří členové poroty vyjádřili názor, že vzhledem ke stoupajícímu zájmu o PQ a stále vyššímu počtu účastníků by se mělo napříště uvažovat o udělení více stříbrných medailí, případně čestných uznání, aniž by to znamenalo devaluaci cen. Vysoká úroveň většiny exponátů by si to totiž jistě zasloužila.

Záštity

Plné ocenění významu PQ vyjádřil prezident republiky Václav Havel, který mu poskytl svou záštitu; prostřednictvím své kanceláře byl průběžně informován o přípravách a požádal svého kancléře Iva Mathé, aby se v jeho zastoupení zúčastnil slavnostní vernisáže.

Velké porozumění pro význam PQ, zejména v souvislosti s kulturní politikou hlavního města, projevil i primátor ing. Jan Kasl, který celou akci nejen zaštitil, ale postavil se za to, aby hlavní město Praha se stalo spolupořadatelem PQ a jeho Rada uvolnila jako příspěvek pro PQ částku 1,700. 000,- Kč. Předsedkyně petičního výboru Senátu ČR Irena Ondrová, členka Rady PQ, předložila petičnímu výboru návrh k převzetí záštity nad slavnostním ceremoniálem udílení cen PQ a UNESCO, spojenou s poskytnutím prostoru Hlavního sálu (dříve Rytířského sálu) Valdštejnského paláce zdarma. Výbor na své 3. schůzi dne 28. ledna 1999 tento požadavek schválil.

lil s tím, že v sále ale nelze provádět žádné změny či úpravy a lze si jej prohlédnout až po období zasedání Senátu, tedy těsně před červnovým datem udílení cen.

Nadace Open Society Fund sice PQ přímý finanční příspěvek neposkytla, PQ však podpořila finanční podporou divadelníků z ekonomicky slabších zemí, a tak umožnila jejich účast na PQ.

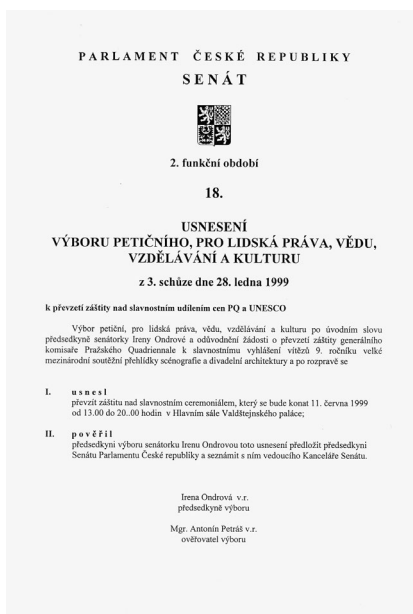
Udílení cen

Udílení cen se konalo v pátek dne 12. června 1999 ve 13,00 hodin opět v Rytiřském nyní nazývaném Hlavním sálem Valdštejnského paláce. Byl to sponzorský příspěvek Petičního výboru Senátu, který nad tímto ceremoniálem tímto převzal záštitu.

Poněvadž P. Oukropcovi a J. Gabrielové nebylo umožněno si sál předem prohlédnout, čekalo na ně v den „D“ nemilé překvapení. „Drobná“ odchylka od předchozích let byla v tom, že původní „koncertní“ uspořádání sedadel v sále zmizelo a bylo nahrazeno vybavením, které odpovídalo jeho současnému určení a potřebám – tj. pro zasedání Senátu. Navíc se připravovala velká rekonstrukce těchto prostor. V sále byly v této době instalovány dvouse-
dadlové lavice pevně zakotvené v podlaze, takže s nimi nebylo možno pohybovat. Další židle nebylo kam umístit, protože bylo třeba zachovat alespoň minimální koridor pro příchody vyznamenaných k převzetí jejich ocenění. Kromě toho bylo třeba respektovat rozvody zvukových aparatur ke každému sedadlu. Tímto uspořádáním měl sál pochopitelně omezenou kapacitu, což vedlo k omezení počtu pozvaných a přineslo zklamání těm, kterým byl v důsledku toho vstup odepřen. Původně slíbené přidání nouzových sedadel bezpečnostní dozor nakonec nepovolil. Navíc se na všechny účastníky slavnostního udílení cen vztahovaly přísné bezpečnostní předpisy, tj. všichni příchozí museli procházet bezpečnostními rámy, odkládat tašky a zavazadla do rentgenové prohlížecké aparatury – což samozřejmě velmi zdržovalo příchody návštěvníků, a tím i zahájení vlastního ceremoniálu. Z daru sponzorského se stal tak trochu dar danajský.

Po delším úsilí se podařilo přece jen vytvořit slavnostnější prostředí, umístit do středu sálu předsednický stůl a vtěsnat za něj všechny oficiální osobnosti podílející se na projevech a předávání cen. Pohotovost a šarm, s jakými se se situací vyrovnali všichni řečníci – generální komisař PQ Jaroslav Malina, předseda poroty Arnold Aronson, za UNESCO Georges Banu, Jan Kramer za OISTAT, jejich vtipné glosy a poznámky uvolnily napjatou atmosféru a přispěly tak ke spon-
tánnímu prožitku této slavnostní chvíle.

Sklenka vína, podávaná v přilehlých prostorách, pak spokojenost všech dovršila. Zbývá jen dodat, že produkce PQ se po této zkušenosti rozhodla hledat pro příští slavnostní udílení cen PQ jiné prostory, které by uspokojily zájem všech zahraničních hostů, byly dostatečně reprezentativní a zároveň nebyly podřízeny rigorózním bezpečnostním předpisům.

Petiční výbor Senátu přebírá záštitu nad udílením cen PQ 99 a UNESCO

230_Pražské quadriennale '99

“Blesková” porada před slavnostním udílením cen (A. Aronson, O. Černý, M. Prokop)

Udílení cen PQ 99

Georges Banu předává ceny UNESCO

Jan Kramer předává ceny OISTAT vítězům mezinárodní soutěže divadelní architektury

232_Pražské quadriennale '99

J. C. Serroni přebírá zlatou medaili za brazilskou expozici divadelní architektury

Německý scénograf Achim Freyer vyznamenaný zlatou medailí v tematické sekci

Česká expozice

Tak jako se příprava celého PQ 99 poněkud lišila od předchozích ročníků, tak i příprava české expozice prošla novou zkušeností a systémem. Připravilo ji a realizovalo Sdružení OISTAT, tvořené členy národního střediska Mezinárodní organizace scénografů, divadelních architektů a techniků v čele s jeho předsedou Jaroslavem Malinou. Jednatelkou Sdružení a kontaktní osobou byla Lenka Studénková, která měla na starosti i rozpočtovou stránku příprav a zpracování závěrečného hodnocení.

Čeští scénografové, kostýmní výtvarníci a architekti se účastnili všech čtyř výstavních sekcí - a je třeba hned dodat, že úspěšně. Protože na funkci jednoho národního komisaře, reprezentujícího celou českou účast a koordinujícího české aktivity, nebylo možno najít vhodného kandidáta, ochotného převzít tuto práci a odpovědnost, přistoupila Rada PQ na to, aby česká účast v každé sekci měla svého komisaře, odpovědného jen za ni.

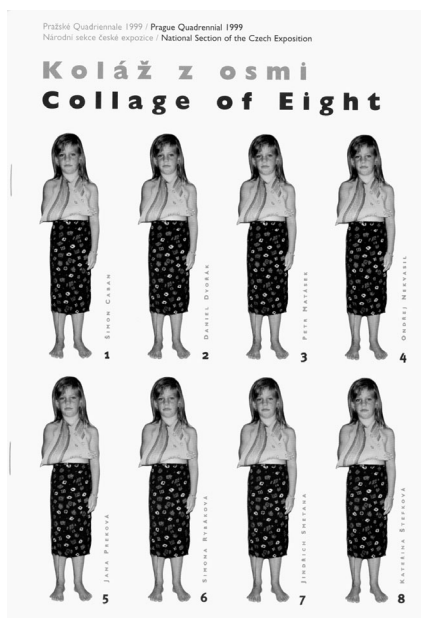
Česká národní expozice, jejímiž komisaři byli Simona Rybáková a Šimon Caban, představila proces vzniku divadelní inscenace a významného podílu výtvarné složky na její finální podobě. Za tento záměr, nápaditou instalaci, způsob prezentace a vybrané exponáty osmi jevištních a kostýmních výtvarníků různé generace získala česká národní expozice zastoupená Šimonem Cabanem, Danielem Dvořákem, Petrem Matáskem, Ondřejem Nekvasilem, Janou Prekovou, Simonou Rybákovou, Jindřichem Smetanou a Kateřinou Štefkovou hlavní cenu PQ – Zlatou trigu.

Tematická sekce, připravená Věrou Ptáčkovou a Vlastou Koubskou, byla věnovaná významné osobnosti předválečné české scénografie Bedřichu Feuersteinovi. Svou koncepcí, výběrem exponátů a prezentací se při konfrontaci se zahraničními expozicemi rozhodně umístila velmi čestně.

Zlatou trigu PQ 99 za národní expozici přebírají S. Rybáková a Š. Caban

234_Pražské quadriennale '99

Katalog k české expozici PQ 99

Kostým S. Rybákové v české expozici

Soubor návrhu O. Nekvasila v české expozici

Leták k české expozici věnované Bedřichu Feuersteinovi v tematické sekci PQ 99

Příprava české expozice divadelní architektury na PQ 99

Sekce divadelní architektury, kterou připravil Jiří Hilmera, prezentovala nejzajímavější ukázky české divadelní architektury ve třech oblastech: rekonstrukce starých divadelních budov, nové stavby a přestavby budov sloužících původně jiným účelům.

Česká účast v **sekci scénografických škol** byla zaměřena na nové trendy ve výuce scénografie, divadelního kostýmu, loutkového a alternativního divadla i divadelní architektury. Pedagogové i studenti jednotlivých oborů projeví v koncepci, prezentaci i instalaci svého stánku značnou invenci a jejich expozice byla právem považována za jednu z nejlepších.

V této sekci vystavovaly: katedra scénografie DAMU pod vedením profesora Jana Duška, katedra alternativního a loutkového divadla pod vedením doc. Petra Matáska a Tomáše Žižky, Ateliér scénografie DIFA JAMU pod vedením Jany Prekové a doc. Jány Zavorské, Ústav interiéru a výstavnictví fakulty architektury ČVUT pod pedagogickým vedením ing. arch. Pavla Bednáře a ing. arch. Pavly Kvízové, Vysoká škola uměleckoprůmyslová – ateliér architektury III pod vedením prof. Petra Keila a ing. arch. Kupky.

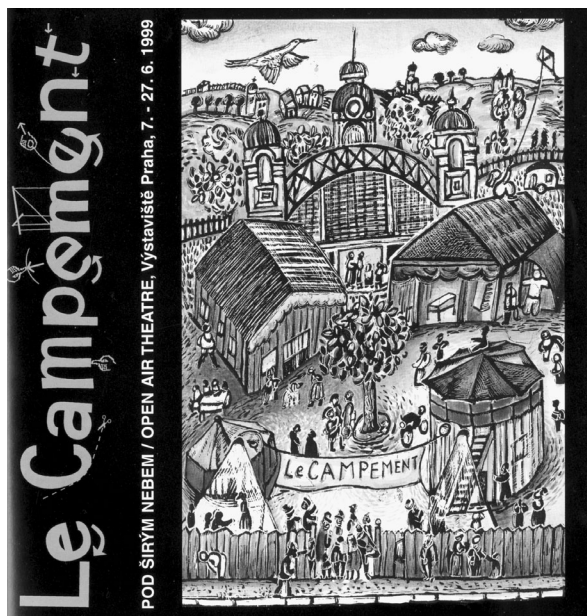
Součástí této výstavní sekce byl i projekt LightLab, který pod heslem Od smetiště k virtuální realitě umožňoval provázání expozice a prezentace. O toto místo setkávání a prezentace, jehož autorem byl Tomáš Žižka, byl mezi návštěvníky velký zájem a různá experimentální vystoupení zde probíhala prakticky po celou dobu PQ.

Doprovodný program

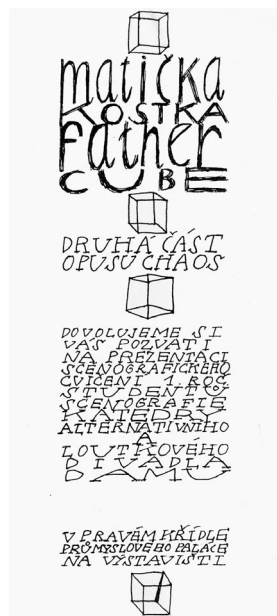
Doprovodný program byl velmi rozmanitý a sestával z:

- divadelních představení projektu Le Campement, ústrojně navazujícího na PQ výstavu,

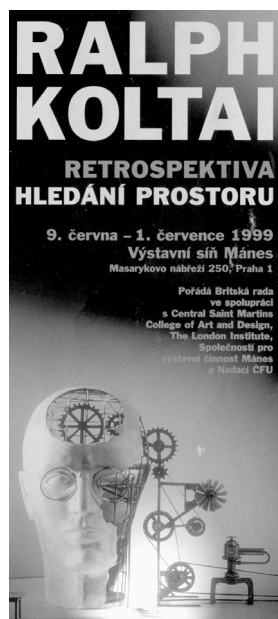
236_Pražské quadriennale '99

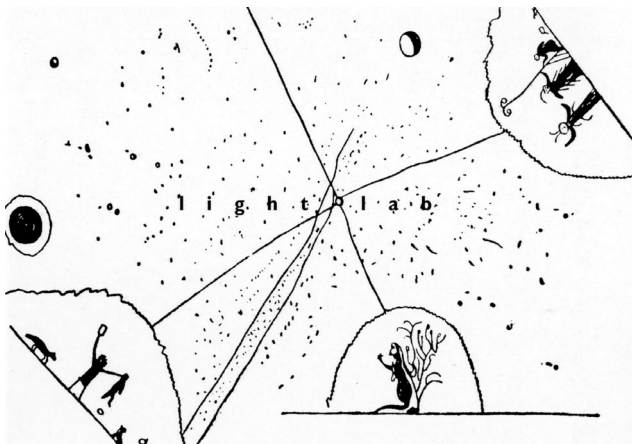
Informační brožura doprovodného programu Le Campement

Leták k prezentaci katedry alternativního divadla

Pozvánka na výstavu Ralpha Koltai ve výstavní síni Mánesu

Pozvánka na program Lightlabu

Ralph Koltai při vernisáži v Mánesu

**THEATRE
CUPBOARD**
of Alfréd Radok and Jan Grossman

full of photos by
JAROSLAV KREJČÍ

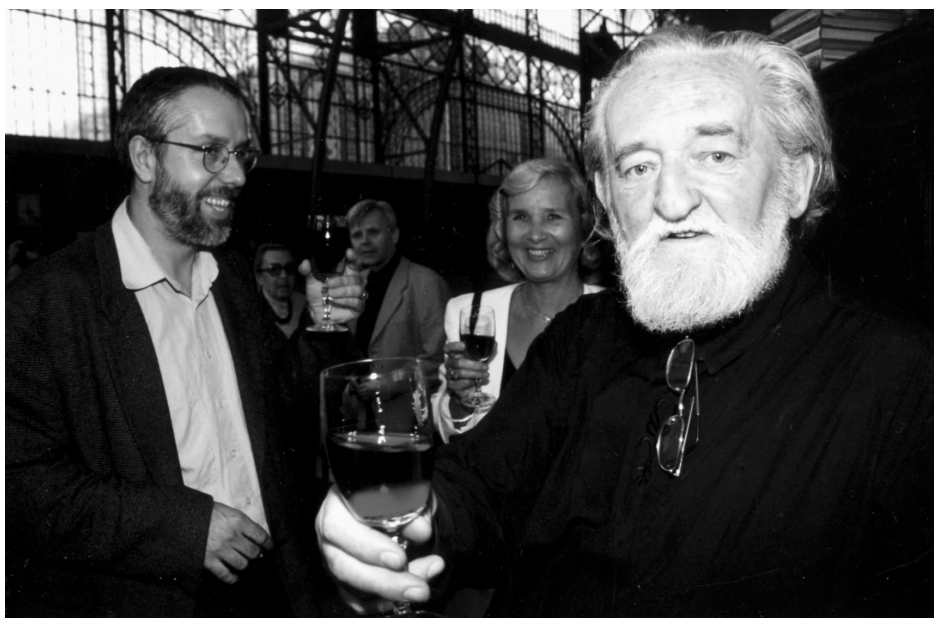
AND HIS FAMU STUDENTS

Mehmed Akšamija	Jozef Kubiček
Antonín Brný	Ala Kunč
Kateřina Benková	Zdeněk Lhoták
Cedomir Butina	František Maršálek
Dana Cabanová	Milan Miletin
Ivana Fixlová	Ivan Moringl
Karol Grabowski	Ivan Pinkava
Jan Havel	Ján Polák
Ester Havirová	Rudo Prekop
Pavel Hečko	Ivan Reiman
Petr Hron	Zvonimir Segi
Barbara Hucková	Jiří Skupien
Jan Hudeček	Jan Stárek
Jan Chrástek	Martin Stecker
Otakar Jiránek	Miroslav Sychra
Petr Koubeck	Martin Šec
Jiří Kovanic	Gabriela Tichá
Viktor Kronbauer	Jaroslav Tichý
	Peter Zupnik

1999, JUNE 8 - 27
EXHIBITION SITE PRAGUE, INDUSTRIAL PALACE

ORGANISED BY
THEATRE INSTITUTE PRAGUE AND FAMU
SUPPORTED BY PRAGUE CITY COUNCIL

OPENING: JUNE 8, 5:00 PM

Pozvánka na výstavu fotografií
J. Krejčího

O. Černý zahajuje výstavu fotografií Jaroslava Krejčího

238_Pražské quadriennale '99

Zahájení Salónu českých scénografií ve Veletržním paláci – M. Melena, O. Černý

- tvůrčích dílen, z nichž úspěch slavil projekt LightLab, dále pak prezentace scénografického cvičení I. ročníku studentů katedry alternativního divadla Matička Kostka / Father Cube v pravém křídle Průmyslového paláce,

- dílčích výstav, z nichž nejdůležitější byla výstava scénografického díla Ralpa Koltai ve výstavní síni Mánesu, výstava divadelních fotografií Divadelní jarmara Alfréda Radoka a Jana Grossmana, plná fotografií Jaroslava Krejčího a jeho žáků FAMU, dále Salón českých scénografií ve Veletržním paláci, výstava prací studentů DAMU s prezentací projektu Černá a bílá, jakož i řada menších výstav, pořádaných některými zahraničními kulturními středisky,

- přátelských besed, z nichž nejvýznamnější byly Rozhovory tří koryfejí světové scénografie – Josefa Svobody, Ralpa Koltai, Ming Cho Leea ve Státní opeře a na ně navazující představení obnoveného nastudování Verdiho opery Tosca z roku 1947 ve zkrácené verzi s výpravou Josefa Svobody,

- prezentace knihy Jiřího Hilmerý „Česká divadelní architektura“ uspořádaná v prostoru sekce české divadelní architektury v Průmyslovém paláci,

- křest knihy Vlasty Gallerové, Jiřího Machalického a Věry Ptáčkové „Jaroslav Malina“ pořádaný ve Střední hale Průmyslového paláce,

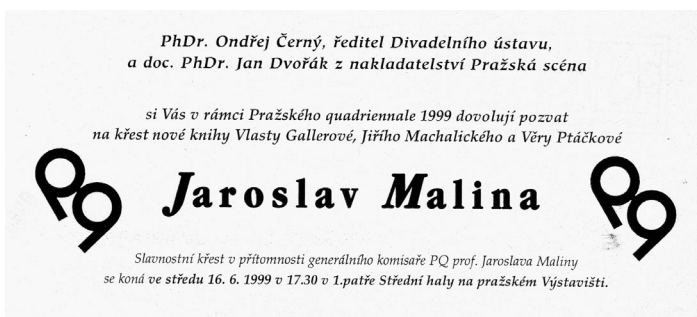
- přednášky Beatrice Picon-Vallin, ředitelky Laboratoře divadelního výzkumu CNRS na téma „Knihy o divadle“ pořádané ve Francouzském institutu, a dalších přednášek významných divadelních osobností pořádaných OISTAT v Průmyslovém paláci,

- otevřeného fóra k diskusi o přestavbě divadla Labyrint, pořádaného v prostoru Lightlabu v pravém křídle Průmyslového paláce,

- autorského projektu manželů Svobodových „PQ dětem“, v němž se organizátoři obrátili k nejmladší generaci s nabídkou, aby se děti samy staly spoluúčastníky výstavního dění a aktivně se na něm podílely. Vyhrazený prostor ve střední hale Průmyslového paláce se tak během tr-

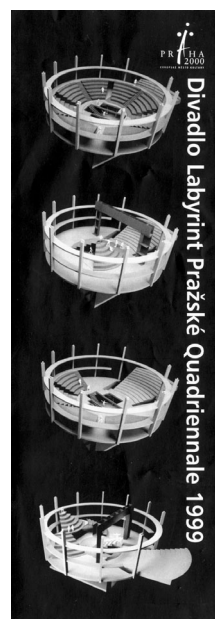
Tři koryfeje Josef Svoboda, Ralph Koltai, Ming Cho Lee s moderátorkou besedy Pamelou Howard

Pozvánka na křest monografie věnované J. Malinovi

vání výstavy zaplnil nápaditými dětskými návrhy scén a svou bezprostředností a fantazií doplnil a zpestřil celou PQ výstavu. Tento projekt byl velmi zdařilým doplňkem doprovodných aktivit PQ. Zapojit se do něj mohl vlastně neomezený počet dětských zájemců. Akce PQ dětem měla ve foyer Průmyslového paláce vlastní středisko, v němž zájemci dostali všechny potřebné informace, materiály a jehož prostřednictvím se mohli do vlastního programu zapojit,

- otevření nově zbudované repliky londýnského divadla Globe. Šlo o scénu pro letní divadelní sezonu, věrnou kopii londýnského originálu, vybudovanou s použitím tradičních materiálů a technologie londýnského divadla. Autorem je arch. J. Smetana a kolektiv.

Leták k diskusi o přestavbě divadla Labyrint

240_Pražské quadriennale '99

Informační středisko PQ dětem

Průvod dětí v divadelních kostýmech v rámci programu PQ dětem

GLOBE THEATRE 99 PRAGUE

A highly successful recreation of Shakespeare's theatre, backed up by contemporary facilities.

Hrajeme v GLOBE 99 nové divadlo na Výstavišti Praha

Český projekt GLOBE se připravuje s návazností na akci Praha město roku 2000. Má vytvořit prostor pro ztvárnění prvku renesančního období zejména Shakespeareových dramát, sonetů a spjatých světu již v tomto roce.

Mělo by se stát příjmem příspěvkem pro všechny, kteří Výstavě v létě a na podzim L. navštíví, příspěvkem Magistrátu hl. m. Prahy kulturnímu životu hlavního města.

GLOBE je název londýnského divadla, které bylo poprvé postaveno před 400 lety a ve svém interiéru hostilo mj. slavné díla nepřehlédlných anglických dramatiků a básníků Williama Shakespeara. Před st. lety byl z vrcholného divadla vybrán právě název Globe za st. st. budoviny. Globe v příkladu znamená zemkoule, lávka, globus, řídké jablko, jako symbol pomníkům moci.

Významné inscenace připomínají se přehládkou v pánvi kar pro toto divadlo po celou dobu jeho existence. Sláva divadla zářila rovněž nad lávkou dneš, postr divadla povstali jako vláda stejné jako naši dnešní angličtí. Divadlo nebylo zapomenuto, přesto, že více než 300 let neexistovalo, bylo zdemolováno v období anglického puritanismu v roce 1644.

V roce 1976 se začalo s budováním nového GLOBE na stejném místě s pozdním věrohodným, tradičním materiálem a technologií londýnského divadla. Divadlo je digitální a výstavní prostor, muzeum, restaurace a celý komplex se otevírá v letošním podzimu na londýnském nádrží.

červenec: W. Shakespeare: ROMEO A JULIE

nastudování: Divadelní Studio Čestá radosti

srpen: V. Novák: BŮH ANEBŮ DÁBEL

nastudování: SINOCH & Mezickl

září: S. Moša - Z. Merta: SNY SVATOJÁNSKÝCH NOCI

nastudování: Minské divadlo Brno

VSTUPENKY V POKLADNĚ VÝSTAVIŠTĚ PRAHA, TICKET EXPRESS, ČEDOK

Cena vstupenky: 99, Kč

Zvolna termínu vyhrazena

SÍSYFOS 99

Letos již po čtvrté dochází na Výstavišti Praha, Praha 7, v Hlebovčích k udělení ocenění a cen Sisyfos za významné aktivity realizované na Výstavišti Praha. V letošním roce probíhá nominace Výstavě Praha v 6 kategoriích, dále do nominace vstupují Hospodářská komora hl. m. Prahy a Občanský úřad Prahy. Všechny ocenění v 1 - 5 kategoriích je uděluje Sisyfos přehrávací plastickou akademickou učeňe Mojmir Procházka a pro další nominace za předpokladu, že porota dle k rozhodnutí je ocenění - graficky list vystavý a příležitostí udělení cen Sisyfos 99.

Byly potvrzeny nominace:

1. kategorie: Za významný přínos rozvoje podnikatelských aktivit v hl.m Praze a posílení jejího vztahového významu ve středoevropském prostoru

Incheba Praha s.r.o.

za kolektivní mezinárodních veletrhů v r. 1999 - Pragomedica, Pragaplanet, Chemtec

Agentura Multi Level Trading s.r.o.

za 8. mezinárodní výstavu hotelů a sportů - Complet

Agentura Vego-Prag s.r.o.

za výstavu portfolio pro postavení - Handicap

HK hl.m. Prahy

za aktivní přínos k řešení integrace a rozvoje výstav a veletrhů v hl.m. Praze.

Ocenění Sisyfos v této kategorii získává HK hl. m. Prahy

za aktivní přínos k řešení integrace a rozvoje výstav a veletrhů v hl.m. Praze

2. kategorie: Za významný dramaturgický přínos k rozvoji kulturního života hlavního města Prahy na Výstavišti Praha

Agentura Pinkava - Bartol

za významné dramaturgické počiny v tvorbě víkendových pořadů

PKS

za tvůrčí výsledky v práci s uměleckými agenturami vyjádřením Veletrhem uměleckých agentur

Agentura Briva

za mezinárodní festival dechových hudeb

Divadelní ústav

za Pražské Quadriennale 1999 - 9. Mezinárodní výstavu scénografie a divadelní architektury

Ocenění Sisyfos v této kategorii získává Divadelní ústav

za Pražské Quadriennale 1999 - 9. Mezinárodní výstavu scénografie a divadelní architektury

3. kategorie: Za významný společenský přínos v nabídkách pro využití volného času Pražanů a návštěvníků Prahy

Sdružení rodičů proti drogám

za rozvoj aktivní protidrogové kampaně vyjádřením v tématických akcích na Výstavišti Praha

Výstavě Praha

za ucelení odpovědnosti pro seniory, pořádané jako jedné v Praze Výstavě Praha

Atelier Key-Tech

za architektonické řešení objektu divadla Globe

Ocenění Sisyfos v této kategorii získává Atelier Key-Tech

za architektonické řešení objektu divadla Globe 99

Informace k otevření repliky historické budovy divadla Globe

Ocenění Sisyfos za PQ 99

Ocenění PQ 99

Vedle pochvalné odezvy obsahu, úrovně a průběhu PQ 99 v domácím, především pak v zahraničním tisku denním i odborném bylo PQ také pozitivně hodnoceno na různých významných mezinárodních zasedáních a kongresech, Především na generální konferenci UNESCO, kde zazněla slova vysokého ocenění PQ; podobně tomu bylo i na kongresech ITI, OISTAT, FIRT a AS-SITEJ.

Významné ocenění Sisyfos získalo PQ za dramaturgický přínos k rozvoji kulturního života hlavního města Prahy na Výstavišti Praha.

Závěrem je třeba připomenout, že příprava tohoto úspěšného a na aktivity bohatého devátého ročníku PQ probíhala přece jen poněkud odlišně a v jiných podmínkách než ročníky předchozí. Nové organizační schema se osvědčilo. Jednotlivé úkoly, dříve zajišťované pracovníky organizačního týmu PQ, byly nyní na základě konkurzních řízení svěřovány specializovaným firmám nebo agenturám (Garant – ubytování, PP Production – produkce, Terrinvest – stavba aj.) Odborným pracovníkům DÚ to pomohlo osvobodit se od mnohdy velmi zatěžující agendy. Velkou změnou procházela například také spolupráce se zahraničím. Vedle tradiční písemné formy probíhala tato komunikace již převážně pomocí počítačů a faxů. Rozvoj scénografie ve světě a její nové podoby a formy, jak se na PQ v řadě expozic projevilo, přinášel organizátorům nové problémy, otázky, úvahy i podněty. Stále častěji se k prezentaci jevištního výtvarnictví přidávaly jako neoddělitelné komponenty světlo a zvuk. Jejich konkrétní výstavní prezentace však – zejména u zvuku – přinášela četné problémy s ozvučením nebo častěji přehlucněním prostoru, jeho zavalením kakofonií tónů a notnou dávkou decibelů. Bude proto třeba napříští s tímto fenoménem počítat a hledat vhodné řešení. Podobně tomu bylo a je i se světlem. Tato konstatování a nové zkušenosti přivedly ředitele DÚ a PQ Ondřeje Černého k uspořádání dvoudenního

242_Pražské quadriennale '99

neformálního setkání věnovaného diskusím a hodnocení přípravy a průběhu devátého ročníku PQ, jakož i úvahám o nové koncepci, obsahu, podobě a tvaru příštího - jubilejního ročníku této významné divadelní události. Aby se přítomní mohli soustředěně a plně věnovat programu a nebyli rozptylováni vnějšími vlivy a telefonáty, konalo se setkání o víkendu mimo Prahu – v kokořínském údolí. Podobná akce se v historii quadriennale konala poprvé. Ředitel DÚ a PQ dr. Černý především poděkoval všem realizátorům, pracovníkům DÚ a spolupracovníkům za vysokou úroveň a velmi dobré výsledky přípravy a průběhu PQ a jeho doprovodných akcí. Vyslovil předpoklad, že výsledky debaty, obsahující i kritické připomínky, budou podkladem pro objektivní zhodnocení akce a zároveň dostatečně přesvědčivými argumenty pro schválení příprav a pořádání jubilejního desátého ročníku PQ.

Mezinárodní výstava jevištního výtvarnictví a divadelní architektury –

Pražské quadriennale '99

Průmyslový palác, Výstaviště Praha, 7. – 27. června 1999

**Záštitu převzal prezident České republiky Václav Havel
Záštitu převzalo UNESCO**

Předseda Rady PQ 99:

ILJA RACEK, náměstek ministra kultury ČR

Členové Rady PQ:

ONDŘEJ ČERNÝ, VLADIMÍR DRÁBEK, ANNA FREIMANOVÁ, KAREL KLÍMA, MILOSLAV KUČERA, JANA KUČEROVÁ, KAREL KVÍTEK, IGOR NĚMEC, IRENA ONDROVÁ, PAVLA PETROVÁ

Spolupřatelé PQ 99:

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
VÝSTAVIŠTĚ PRAHA

PQ 99 se konalo ve spolupráci se společností „PRAHA – EVROPSKÉ MĚSTO KULTURY 2000“
PQ 99 se konalo za podpory SPRÁVY ČESKÝCH CENTER

Design:

STUDIO NAJBRT A LEV

Organizační tým:

ONDŘEJ ČERNÝ, ředitel DÚ a PQ
JAROSLAV MALINA, generální komisař
MARTIN TRÖSTER, architekt
JARMILA GABRIELOVÁ, tajemnice pro zahraničí
PETR OUKROPEC, vedoucí produkce
LUDEK NOVOTNÝ, vedoucí výroby
MARIE RESLOVÁ, tisková tajemnice
SODJA ZUPANC, asistentka PR
HELENA ALBERTOVÁ, odborný konzultant

Produkce:

PP PRODUCTION S. R. O.

Realizace:

TERRINVEST S. R. O.

Předběžný rozpočet:

25,000.000,- Kč

Účastnické země:

ARGENTINA, AUSTRÁLIE, BELGIE, BĚLORUSKO, BRAZÍLIE, BULHARSKO, ČESKÁ REPUBLIKA, ČÍNA, DÁNSKO, EGYPT, ESTONSKO, FINSKO, FRANCIE, HONGKONG- ČÍNA, CHILE, CHORVATSKO, ISLAND, ITÁLIE, IZRAEL, JAPONSKO, JIHOAFRIKÁ REPUBLIKA, JUGOSLÁVIE, KANADA, KOREJSKÁ REPUBLIKA, KYPR, LITVA, LOTYŠSKO, MAĎARSKO, MEXIKO, NĚMECKO, NIZOZEMÍ, NORSKO, NOVÝ ZÉLAND, POLSKO, PORTUGALSKO, RAKOUSKO, RUMUNSKO, RUSKO, SLOVENSKO, SLOVINSKO, SPOJENÉ STÁTY AMERIKÉ, ŠPANĚLSKO-KATALÁNIE, ŠVÉDSKO, ŠVÝCARSKO, VELKÁ BRITÁNIE

Mezinárodní porota:

ARNOLD ARONSON, teatrolog, divadelní historik, pedagog - USA
 TIMOTHY O'BRIEN, scénograf – Velká Británie
 JERZY GURAWSKI, divadelní architekt, pedagog – Polsko
 MAIJA PEKKANEN, jevištní a kostýmní výtvarnice - Finsko
 VĚRA PTÁČKOVÁ, historička umění, teatroložka, pedagožka – Česká republika
 JÁN ZAVARSKÝ, scénograf, pedagog - Slovensko

Členové poroty jmenovaní UNESCO:

SETSU ASAKURA, scénografka - Japonsko (z funkce se omluvila)
 GEORGES BANU, divadelní historik, esejista, publicista, pedagog - Francie
 EDITH DEL CAMPO, scénografka, teatroložka, pedagožka - Chile
 CHRISTOPHER TILL, historik umění, ředitel galerie výtvarného umění v Pretorii – Jihoafrická rep.
 TEREZA WAGNEROVÁ, reprezentantka UNESCO

Předseda poroty:

ARNOLD ARONSON - USA

Laureáti PQ 99:

ZLATÁ TRIGA – ČESKÁ REPUBLIKA – za nejlepší expozici v národní sekci
 ZLATÁ MEDAILE – SCÉNOGRAFIE – JAUME PLENSA A JEHO KOLEGŮM ZE SKUPINY LA FURA DELS BAUS – ŠPANĚLSKO-KATALÁNIE – za brilantní ztvárnění, jednotu všech scénografických prvků a výjimečnou kreativitu
 STŘÍBRNÁ MEDAILE – SCÉNOGRAFIE – nebyla udělena
 ZLATÁ MEDAILE – KOSTÝM – JANA PREKOVÁ - ČESKÁ REPUBLIKA – za skvělé vyjádření vztahu mezi kostýmem, hercem a psychologíí postavy
 JOAN GUILLEN - ŠPANĚLSKO- KATALÁNIE – za fantazii a výstižné vyjádření splnutí lidské a zvířecí podoby
 STŘÍBRNÁ MEDAILE – KOSTÝM – nebyla udělena
 ČESTNÉ UZNÁNÍ – KOSTÝM – RAKEFET LEVYOVÁ - IZRAEL – za výjimečnou kreativitu a vysokou úroveň návrhů
 ELZBIETA TERLIKOWSKÁ – POLSKO – za výjimečnou kreativitu a vysokou úroveň návrhů

Tematická sekce:**Nejlepší a nejnápaditější prezentace**

ZLATÁ MEDAILE – ACHIM FREYER – NĚMECKO – za celoživotní dílo
STŘÍBRNÁ MEDAILE – BYUNG – BOK LEEOVÁ - KOREJSKÁ REPUBLIKA – za výstižné vyjádření čistoty, harmonie a krásy divadelní tvorby

Sekce divadelní architektury:

ZLATÁ MEDAILE EXPOZICI BRAZÍLIE – za vyváženost funkčnosti a lidského rozměru osmi projektů divadel různých typů
ZVLÁŠTNÍ ZLATÁ MEDAILE – VELKÁ BRITÁNIE – za nápaditý projekt úpravy budovy Glyndebourne Opera House
STŘÍBRNÁ MEDAILE EXPOZICI POLSKA – za respektování a využití genia loci pro divadelní produkce
ČESTNÉ UZNÁNÍ EXPOZICI RUSKA – za pozoruhodný a originální projekt Státního židovského divadla v Moskvě
EXPOZICI MAĎARSKA – za přehlednou demonstraci čtyř architektonických soutěží na budovu Národního divadla v Budapešti
EXPOZICI SLOVENSKA – za respektování tradic při rekonstrukcích historických divadelních budov

Ceny UNESCO:

Cena UNESCO byla definována jako „cena pro novou generaci“ a byla rozdělena do dvou kategorií. První kategorie byla věnována mladým nadějným umělcům, kteří jsou na počátku své profesionální kariéry. Druhá kategorie byla určena pro společné školní projekty, které jsou na PQ již tradičně nesoutěžní.

První kategorie – cena pro začínající umělce a umělecké kolektivy za kvalitu a originalitu jejich práce:

VLADIMÍR ANŠON - ESTONSKO
LIZ ASCROFT – VELKÁ BRITÁNIE
SKUPINA DEVÍTI UMĚLCŮ: TRACY GRANT, KATE HAWLEY, DORITA HANNAH, MARK MCENTYRE, DIANE PRINCE, TOLIS PAPAZOGLU, HELEN TODD, ANDREW THOMAS, LEMI PONIFASIO – NOVÝ ZÉLAND

Druhá kategorie – cena pro novou generaci za projekty různých škol:

STUDENTŮM Z NIZOZEMÍ, za soustředěnou působivost projektu „Woyzeck“
STUDENTSKE EXPOZICI VELKÉ BRITÁNIE, za rozmanitost nalezenou v jednotě
UNIVERZITĚ Z TEL AVIVU – IZRAEL, za filozofický náhled na prostor v projektu Space of Hamlet
STUDENTSKE EXPOZICI LOTYŠSKA, za poetický přístup k jevištnímu výtvarnictví
PROJEKTU NÁRODNÍ UNIVERZITY UMĚNÍ V KOREJI, za originalitu a autentičnost

Katalog PQ 99

byl vydán v česko - anglické verzi, v novém formátu a v nové struktuře

Odpovědná redaktorka: Helena Albertová

Redaktoři: Ivana Ryzcová, Andrea Landovská, Jiří Hilmera

Obálka a grafický návrh: Studio Najbrt a Lev

Grafická úprava stránek: Helena Albertová

Vytiskla: Tiskárna SERIFA, Praha

Cena 160,- Kč, počet výtisků: 2.000 ks

246_Pražské quadriennale '99

V seznamu účastnických zemí jsou uvedeny Kuba a Sýrie, které však svou účast na poslední chvíli odřekly. V té době však už byl katalog vytištěn, takže obě země v seznamu zůstaly.

Chorvatsko a Itálie se výstavy zúčastnily, ale podklady pro katalog nedodaly.

Technické údaje:

Počet zúčastněných zemí: **45**

Počet zúčastněných umělců a kolektivů: **516**

Počet zúčastněných škol z oboru scénografie a divadelní architektury: **111**

Počet vystavujících českých umělců a architektů: **23**

Počet zúčastněných českých škol: **4 (5 KATEDER)**

Výstavní plocha v Průmyslovém paláci: **5.580 m²**

Návštěvnost: **CCA 20.000 OSOB**